

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 17 stycznia 2020 r. – E.M.T. / Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**

(Sprawa C-20/20)

(2020/C 95/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.M.T..

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytania prejudycjalne

Czy art. 46 dyrektywy 2013/32/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) ⁽¹⁾, zgodnie z którym wnioskodawcy powinni mieć prawo do skutecznego środka zaskarżenia decyzji „podjętej w sprawie ich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej” i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 20 i 26 wyżej wymienionej dyrektywy 2013/32/UE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowemu przepisowi proceduralnemu, takiemu jak art. 39/57 ustawy z dnia 15 grudnia 1980 r. w sprawie wjazdu na terytorium, pobytu, osiedlania się i wydalania cudzoziemców, zgodnie z którym termin do wniesienia odwołania od decyzji o oddaleniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wynosi dziesięć dni „kalendarzowych” począwszy od daty doręczenia decyzji administracyjnej, „jeżeli odwołanie zostaje wniesione przez cudzoziemca, który w chwili doręczenia decyzji znajduje się w określonym miejscu, o którym mowa w art. 74/8 i 74/9 [wspomnianej ustawy] lub który został oddany do dyspozycji rządu”, w szczególności w przypadku, gdy skarżący jest zobowiązany, po doręczeniu mu wspomnianej decyzji administracyjnej, podjąć działania w celu znalezienia nowego doradcy prawnego w ramach skorzystania z bezpłatnej pomocy prawnej w celu wszczęcia postępowania odwoławczego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 60.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd
Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 17 stycznia 2020 r. – Bułgarska Nacionalna Telewizija / Direktor na
Direkcija „Obżałwane i danyczno osiguritelna praktika” – Sofia pri Centralno upravlenie na
Nacionalnata agencija za prichodite**

(Sprawa C-21/20)

(2020/C 95/23)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bułgarska Nacionalna Telewizija

Strona przeciwna: Direktor na Direkcija „Obżałwane i danyczno osiguritelna praktika” – Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy działalność telewizji publicznej w zakresie audiowizualnych usług medialnych dla widzów – w sytuacji gdy jest ona finansowana przez państwo w formie subsydiów, a widzowie nie uiszczają opłat za emisje telewizyjne – można uznać za świadczenie usług dokonywane odpłatnie, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, czy też nie stanowi ona świadczenia usług dokonywanego odpłatnie w rozumieniu tego przepisu i nie jest objęta zakresem stosowania wspomnianej dyrektywy?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi, że audiowizualne usługi medialne telewizji publicznej dla widzów są objęte zakresem stosowania art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112, czy można uznać, że są one zwolnionymi transakcjami w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. q) dyrektywy, a także czy dopuszczalne jest uregulowanie krajowe zwalniające tę działalność jedynie ze względu na to, że w odniesieniu do niej telewizja publiczna otrzymuje płatność z budżetu państwa – bez względu na to, czy działalność ta ma charakter komercyjny?
- 3) Czy art. 168 dyrektywy 2006/112 dopuszcza praktykę polegającą na korzystaniu z prawa do odliczenia całości podatku naliczonego w odniesieniu do zakupów nie tylko w zależności od przeznaczenia zakupów (na potrzeby działalności podlegającej opodatkowaniu lub nie), lecz również w zależności od sposobu finansowania tych zakupów – a mianowicie z własnych przychodów (usług reklamowych i innych usług) i z państwowych subsydiów – i na przyznawaniu prawa do odliczenia całości podatku naliczonego jedynie w odniesieniu do zakupów finansowanych z własnych przychodów, a nie w odniesieniu do zakupów finansowanych z państwowych subsydiów, wymagając ich rozróżnienia?
- 4) Na wypadek przyjęcia, że działalność telewizji publicznej dotyczy zarówno podlegających opodatkowaniu, jak i zwolnionych transakcji – mając na względzie mieszane finansowanie tej działalności – jaki jest zakres stosowania prawa do odliczenia podatku naliczonego w odniesieniu do zakupów i jakie kryteria należy zastosować przy określaniu tego prawa[?]

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Klagenævnet for Udbud
(Dania) w dniu 17 stycznia 2020 r. – Simonsen & Weel / Region Nordjylland i Region Syddanmark**

(Sprawa C-23/20)

(2020/C 95/24)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Klagenævnet for Udbud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Simonsen & Weel

Strona pozwana: Region Nordjylland i Region Syddanmark

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady równego traktowania i przejrzystości określone w art. 18 ust. 1 dyrektywy 2014/24⁽¹⁾ i w art. 49 tej samej dyrektywy, w związku z pkt 7 i pkt 10 lit. a) znajdującymi się w części C załącznika V do tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że w takim przypadku jak niniejsze ogłoszenie o zamówieniu musi zawierać informacje o szacunkowej ilości bądź szacunkowej wartości dostaw na podstawie umowy ramowej, której dotyczy przetarg?